

B A G G E R boek

een uitgave van Chiro Jeugd Vlaanderen vzw

Er zijn momenten in het leven
waarop je zegt: "Het gaat niet meer."
Je mist een uitgestoken hand,
de vriendschap van een lach,
een beetje zon op een regendag.
Kortom: je hebt het land
aan alles om je heen,
aan alles en iedereen.

Er zijn momenten in het leven
waarop je moet denken: alles kan.
Je blijft vechten, met je verstand.
Je wilt de vriendschap vinden
door zelf een uitgestoken hand,
een woord van hoop te zijn,
of een regenboog
die links en rechts verbindt:
verzoening in een zevenkleurig lint.

Er zijn momenten in het leven,
waarop je ziet: zo is het goed,
waarop je ontzettend veel zult krijgen,
waar je niet naar vragen moet.
Er zijn momenten om te geven
al wat je hebt, al wat je bent.
En dan ben ik er zeker van dat je niet zomaar even,
maar heel je leven met cadeautjes
van geluk en vriendschap wordt verwend.

MOMENTEN IN HET LEVEN

Eigenlijk wil je als jonge mens wel wat anders.
 Maar je hangt met al je vezels vast aan muziekgolven,
 apparaten, drankjes, auto's, ...
 zoals zoveel volwassenen vast hangen
 aan een chique interieur, dure etentjes, safari's
 en showvertoon.
 Maar onder al die koopdrift
 en dat leeg gehol over straat,
 onder die nietszeggende praatjes
 schuilt er zoveel verlangen.

Zoveel verlangen
 om gewoon mens te zijn,
 om echter te leven,
 om een simpel gebaar te verstaan,
 om te horen wat achter de woorden zit,
 om genegenheid te krijgen
 en niet een duur pakje,
 om jezelf te geven
 aan een ander,
 aan mensen die jou het meest nodig hebben.

Wie bevrijdt ons van onze ballast?

Fladderen

*Een vlinder fladdert,
 niet wetend waarheen,
 Proeft, zuigt, nipt
 er eens van.*

*Een vlinder fladdert
 blij en gelukkig.
 Hij laat zijn kleuren
 zien.*

*Een vlinder fladdert
 door de grote massa
 en ergens vlieg ik
 er ook doorheen.*

A Vooreerst zien we een **zeilschip**. Zoals je allemaal weet, heeft dit vaartuig het moeilijk om vooruit te komen als er geen wind is. Van zodra de wind opsteekt, bestaat de kunst erin de zeilen zo goed mogelijk te plaatsen om zoveel mogelijk wind te vangen. Weet wel dat er aan boord van een zeilschip heel hard gewerkt moet worden. Eén van de grootste voordelen van dit schip is de zuinigheid en de milieuvriendelijkheid. Wel kan er narigheid ontstaan. Het kan zijn dat men op dit schip zeeziek wordt, omdat het nogal kan op en neer gaan. Je wordt vaak van de ene naar de andere kant geslingerd. En als de giek verandert van kant, trek dan je hoofd in of je ligt overboord.

B *Als leiding hebben we het vaak moeilijk om de wind in de zeilen te hebben. Het duurt soms lang vooraleer we goed vooruit gaan. Heel vaak kan het in onze groep windstil zijn, gebeurt er niets. Je probeert als leiding heel hard te werken. Misschien probeer je zelfs alles alleen te doen. Soms word je van links naar rechts geslingerd en word je chiroziek. Het kan heel mooi zijn om in de stilte van de wind vooruit te gaan met je groep.*

A Als volgende vaartuig hebben we een **onderzeeër**. Heel interessant, omdat deze het meest onopgemerkt de wereldzeeën doorkruist. Niemand hoort of ziet hem, maar hij is er. Wel opletten: met een onderzeeër is het nodig om regelmatig boven te komen, kwestie van ademen. Eén van de meest bijzondere toestellen is de periscoop. Daarmee kan je alles zien, terwijl men jou niet ziet. Een onderzeeër kan heel diep gaan en lang liggen wachten op de bodem. Misschien is het nodig alles te vertellen. De mensen leven daar heel dicht op elkaar en heel vaak wordt hij aangedreven door een kernreactor.

B *Sommige leiding is ook zo onopvallend. De ploeg weet met moeite dat ze er zijn. Af en toe, op het juiste moment, komt die dan naar boven. Maar soms blijft hij misschien te lang onder en is er te weinig lucht. De leiding probeert wel contact te houden en te zien wat er gebeurt, maar men kan er zo weinig aan doen. Soms is die leiding zo stil en is hij zo ver dat de groep twijfelt of hij er nog is. Zo'n leiding kan wel een enorme krachtbron hebben. Zelfs zo krachtig dat de ploeg niet kan volgen.*

A Vervolgens kan je genieten van de nieuwste aanwinst: een heuse onovertroffen, peperdure **jetfoil**. De snelheid waarmee hij over het water raast is immens. Men zou bijna denken dat hij het water niet raakt. Je moet wel goed bij kas zitten om een ritje te kunnen permitteren en de capaciteit is beperkt. Dit vaartuig verbruikt veel brandstof en maakt veel lawaai. Voor de rest is alles OK. Bij slecht weer vaart de jetfoil niet uit.

B *Sommige leiding raast door het chiroleven. Ze raken geen mensen, maar zweven erover. Vooruit moeten. Ze zijn duur, kostbaar en hebben overal oog voor. Maar als het klimaat minder is, zijn ze misschien niet meer te zien. Er raakt soms weinig volk bij hen binnen. De plaatsen zijn immers beperkt. Maar men is vlug uit de problemen met zo'n leiding.*

A Mag ik u als tussendoortje onze **sleepboot** laten zien? De kracht van de motor van deze trekker grenst aan het ongelooflijke. De voornaamste job bestaat erin om grote schepen op te halen aan de havenmond en deze te slepen naar de plaats waar ze moeten zijn. Het spreekt vanzelf dat de loods een kapitale rol speelt in het secuur werken en dat het brandstofverbruik ook buitensporig is. Vandaar dat deze boot ingezet wordt om kleine afstanden te overbruggen.

B *Zo'n leiding is een echte trekker. De grootste problemen moeten wijken voor de hardnekkigheid waarmee de leiding zijn werk verzet. De verbruikte energie doet er niet toe. Het is wel moeilijk om even verder te gaan. Vaak kan geen lange weg afgelegd worden. Verder dan de vertrouwde chirohaven wordt er niet gevaren.*

A Vervolgens hebben we onze mooie en oude **stoomboot** opgepoetst. Hoewel hij veel lawaai maakt, stinkt als de pest en verschrikkelijk traag op gang komt, mag hij er best wezen. Kinderen zijn er dol op als de stoomfluit klinkt. Zelfs Sinterklaas heeft er zijn lievelingsvervoermiddel van gemaakt. Maar deze boot kwam vooral vroeger veel voor en werd gebruikt om hetzelfde traject te bevaren. Leuk om weten, is dat je er veel plaats hebt. De stookketels moeten wel warm gehouden worden, anders val je zonder stoom.

Samen
en deugd hebben aan elkaar,
's morgens wakker worden
en je hoofd
dadelijk in de buitenlucht kunnen steken,
gezellig in je slaapzak
stiekem **liggen** fluisteren,
een **kwartier** moeten sleuren met een zware ketel
en je dorst lessen
aan doodgewoon kraantjeswater,
toch maar even trager stappen
als Johan niet kan volgen op de dagtocht,
eens pinken **naar** leidster Mia
omdat je **eigenlijk** een beetje verliefd bent op haar,
plannen **maken**
voor het **meest** denderende bivakthema van de eeuw,
net dié pap reuzelekker vinden
die je thuis nooit lust,
ontdekken hoe tof het is
om samen voor het slapengaan
even stil te worden,
je heel schor brullen
bij het grote groepsspel,
genieten van de vlammen
van het kampvuur dat je mee ontstoken hebt,
de knie verzorgen
van een wenende speelclubber,
zelf een brief schrijven naar Karen
die nog geen post heeft ontvangen,
de afwas doen
terwijl je samen zowaar nog zingt ook,
merken dat je echt een ploeg bent,
ieder anders maar toch een groep,
de kookploeg verrassen
met een zelfgeplukt veldboeket,
de groepsleidster plechtig onderdempelen
in de beek achter je bivakterrein
en voelen, ruiken, tasten, weten
dat een bivak
dat je beleeft
van kop tot teen,
van binnen en van buiten,
van 's morgens tot 's avonds,
zoveel meer is,
dan veertien dagen op Barbados.